

§ 1.

Vývoz a jakákoliv přeprava předmětů potřeby přes hranice republiky do cizího území bez řádného povolení vydaného oprávněnými činiteli jsou zakázána.

§ 2.

Předměty potřeby rozuměny jsou movité věci, sloužící přímo neb nepřímo k ukojení potřeb lidských a potřeb zvířat domácích.

§ 3.

Protizákonný vývoz těchto předmětů potřeb trestá se dle ustanovení důchodkového trestního zákona.

Nezávisle na těchto trestech důchodkového trestního zákona může býti uložen pachateli a osobám při vývozu neb pokusu jeho spolupůsobícím trest vězení až do 6 měsíců.

Kromě toho propadá zboží zadržené bez náhrady ve prospěch přebytků důchodkových pokut bez ohledu na to, komu náleží a zda bylo proti určité osobě zavedeno trestní důchodkové řízení.

Mimo trest může býti též uznáno, že živnostenské oprávnění potrestaných osob se ztrácí na vždy, nebo na určitou dobu, nebo jde-li o reálnou živnost, že se zapovídá její výkon na určitou dobu.

Trest vězení dle druhého odstavce tohoto paragrafu, propadnutí zadrženého zboží a odnětí živnostenského oprávnění vyslovují okresní politické správy; z nálezů jejich lze se odvolati na zemskou správu politickou, jež rozhodne konečně.

Odvolání jest podati u okresní politické správy, která nález vydala, do 3 dnů počítajíc po vynešení nálezů nebo doručení.

§ 4.

Nařízení to nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 5.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr financí, ministr vnitra a ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Habrmann v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Hodža v. r.

Sonntag v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Franke v. r.

Houdek v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Dr. Heidler v. r.

Hampel v. r.

Čís. 654.

Zákon ze dne 5. prosince 1919, kterým se zřizuje kancelář prezidenta republiky.

§ 1.

K obstarávání věcí, jež spadají do oboru působnosti prezidenta republiky, zřizuje se kancelář prezidenta republiky (civilní a vojenské oddělení). Titul i hodnost jejího přednosty určuje prezident republiky.

§ 2.

Úředníci a zřizenci kanceláře prezidenta republiky jsou státními úředníky a zřizenci; jmenuvati je přísluší prezidentu za spolupodpisu ministerského předsedy.

§ 3.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provéstí jej ukládá se ministerskému předsedovi.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Čís. 655.

Zákon ze dne 5. prosince 1919,

kterým se zřizuje rozhodčí komise pro úpravu služebního poměru zřízenců v kovodělném průmyslu.

§ 1.

Pro úpravu služebního poměru zřízenců v kovodělném průmyslu zřizuje se rozhodčí komise.

§ 2.

(1) Za členy rozhodčí komise jest povolati:

- a) 3 zástupce zaměstnavatelů;
- b) 3 zástupce zřízenců;
- c) 3 osoby nestranné, které nepatří žádné z těchto skupin a mají potřebné znalosti a schopnosti posouditi poměry v kovoprůmyslu.

(2) Zástupce zaměstnavatelů jmenuje ministr průmyslu, obchodu a živností z osob navržených zúčastněnými sdruženími zaměstnavatelů, zástupce zřízenců z osob navržených zúčastněnými sdruženími zřízenců jmenuje ministr sociální péče, po jedné osobě nestranné ministr sociální péče, ministr průmyslu, obchodu a živností a ministr veřejných prací.

(3) Za členy každé skupiny je podle týchž zásad ustanoviti náhradníky. Náhradník nastoupí na místo člena, nemůže-li se tento zúčastniti schůze nebo přestal-li býti členem komise.

§ 3.

(1) Ministr sociální péče jmenuje z nestraných osob předsedu a jeho náměstka a vezme je do slibu.

(2) Veškerí členové rozhodčí komise slíbí před zahájením jednání do rukou předsedy, že budou vykonávat úřad podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a zachovají úřední tajemství. Vykonání slibu jest zaznamenati zápisem.

(3) Úřad člena (náhradníka) jest čestný.

§ 4.

(1) Ministr sociální péče může zbaviti úřadu člena nebo náhradníka, zanedbává-li tento svých povinností nebo ztratí-li volební právo do obecního zastupitelství.

(2) Právo toto přísluší ministru průmyslu, obchodu a živností a ministru veřejných prací stran členů jimi jmenovaných.

§ 5.

(1) Rozhodčí komise jest schopna usnášeti se, je-li přítomno všech 9 členů nebo jejich náhradníků.

(2) Komise se usnáší prostou většinou hlasů; předseda hlasuje jen při rovnosti hlasů.

(3) O průběhu a obsahu jednání, jakož i o výsledku hlasování jest sepsati zápis.

§ 6.

(1) Schůze komise svolává předseda písemně.

(2) Nedostaví-li se zástupci jedné skupiny zájemníků vůbec ani jich náhradníci bez omluvy uznané předsedou za důvodnou, jednání se odročí a předseda svolá znovu komisi s upozorněním, že při novém jednání rozhodnou o sporné věci osoby nestranné spolu s předsedou bez ohledu na to, zdali ta nebo ona skupina k jednání se dostavila, čili nic. V tomto případě zdrží se zástupci dostavivší se skupiny hlasování.

(3) Zástupci a náhradníci skupiny, jejichž bezdůvodným nedostavením se jednání bylo zmařeno, jsou povinni nésti společně a nerozdílně náklady zmařeného jednání; mimo to může jim předseda uložití pořádkovou pokutu, každému do výše 2000 Kč.

§ 7.

Úkolem rozhodčí komise jest, aby zprostředkovala při urovnání sporu vzniklého ze služebního poměru zřízenců kovodělného průmyslu nebo spor rozhodla nálezem.

§ 8.

(1) Nepodaří-li se rozhodčí komisi věc smírně urovnati, vyslechně v ústním řízení strany (zástupce zúčastněných organizací), podle potřeby svědky a znalce, jež může vzíti do slibu.

(2) Rozhodčí komise může svědky a znalce donucovati k dostavení se pořádkovými pokutami až do výše 500 Kč.

§ 9.

(1) O přípustném počtu zmocněnců, kteří strany zastupují, rozhodne komise, jež je také oprávněna zkoumati platnost jejich plné moci, mimo to musí strany oznámiti rozhodčí komisi v dané lhůtě osoby, jimž se má dodati nález. Ne učiní-li tak strany, určí tyto osoby ze stran komise sama.

(2) Nedostaví-li se strana řádně k jednání obeslaná bez dostatečné omluvy, zřídí jí komise na útraty opatrovníka a obešle stranu i jejího opatrovníka k novému jednání s pohrůzkou, že při něm bude ve věci vydán nález bez ohledu na to, zda strana nebo její opatrovník jednání se zúčastní.

(3) Při jednání před komisí jest veřejnost vyloučena.

(4) Pro řízení před komisí jest užití obdobně ustanovení o řízení u živnostenských soudů.

§ 10.

(1) Po provedeném řízení rozhodčí komise vydá nález, který předloží předseda ministerstvu sociální péče ke schválení. Schválení může býti odepřeno jenom tehdy, odporuje-li nález zákonným ustanovením.

(2) Schválený nález vyhlásí rozhodčí komise veřejně; nález nabude účinnosti pro všechny zaměstnavatele a zřízence, na něž se vztahuje, za měsíce po doručení jeho vyhotovení zástupcům stran, neobsahuje-li jiného ustanovení o počátku své působnosti. Vyhotovený nález musí obsahovati jména členů komise a zúčastněných stran, nebo jejich zástupců.

(3) Ustanovení odstavce 1. a 2. platí také pro smír, jež strany snad sjednají.

(4) Působnost komise skončí, když služební poměr bude upraven pravoplatným smírem nebo nálezem.

§ 11.

Smír anebo nález nahrazuje služební smlouvu mezi zaměstnavatelem a zřízencem, na něž se smír nebo nález vztahuje, pokud služební smlouva není pro zaměstnance příznivější.

§ 12.

Pokuty podle tohoto zákona uložené připadají státní pokladně na úkoly sociální péče; vyvíjí je politický úřad I. stolice.

§ 13.

Všechna jednání a listiny, týkající se působnosti rozhodčí komise, jsou osvobozeny od kolův a poplatků.

§ 14.

Ministr sociální péče se zmocňuje, aby v dohodě se zúčastněnými ministry rozšířil nařízením působnost tohoto zákona od případu k případu i na spory, které by v budoucnu vznikly ze služebního poměru mezi zaměstnavateli a zřizenci v kovodělném průmyslu.

§ 15.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 16.

Ministru sociální péče se ukládá, aby jej provedl v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Dr. Winter v. r.

Čís. 656.

**Vyhláška ministerstva vnitra v dohodě
s ministerstvem spravedlnosti
ze dne 14. prosince 1919,**

že se opravuje tisková chyba v zákoně ze dne 18. listopadu 1919, č. 621 Sb. z. a n., kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné.

V zákoně ze dne 18. listopadu 1919, kterým se mění zákon ze dne 2. listopadu 1918, č. 8 Sb. z. a n., jímž se zrušuje zabavení jmění pro činy velezrádné, vyhlášeném v částce CXXXI. Sb. z. a n. z r. 1919 pod č. 621, má třetí řádek § 3 správně zníti:

„musil vynaložiti na řádnou správu tohoto jmění“ a nikoli „nebo soud, jemuž přikázána byla správa jmění.“

Švehla v. r.

Dr. Veselý v. r.

Čís. 657.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 9. listopadu 1919**

**jímž upravují se služební požitky dozorkyň
vězňů.**

§ 1.

Pro dozorkyně vězňů určuje se tato stupnice služného:

Stupeň	Korun
1	2100
2	2304

Stupeň

Korun

3	2508
4	2700
5	2904
6	3108
7	3300
8	3504
9	3708
10	3900
11	4104
12	4308
13	4500

Postup do 2—10 stupně služného děje se po 2, do 11—13 stupně po 3 letech ztrávených v předcházejícím stupni a započítatelných do výslužby.

Podmínkou postupu jest uspokojivý výkon služby. Vyloučení z postupu může nastati jen výrokem kárným. Vypočítává-li se předepsaná služební doba pro postup do vyššího stupně platového, nebudiž přihlíženo k době, která dle předpisů platných pro dozorce vězňů není do tohoto postupu včitatelnou.

O postupu do vyššího stupně platového budiž vyhotoven dekret a v něm uveden den nápadu vyšších požitků.

Počátek služební doby včitatelné do postupu odpovídá počátku služební doby dle § 8 nařízení ministerstva spravedlnosti ze 7. března 1914, č. 24 Věstníku. Jest tedy den nápadu počátkem služební doby ve vyšším stupni platovém.

§ 2.

Dozorkyním vězňů přísluší za dosavadní činnostní (aktivitní) přídavek nadále přídavek místní, jenž činí: pro Prahu a předměstí pražská, patřící dosud do I. třídy činnostních přídaveků, 50% služného, nejvýše však 2000 K, v ostatních místech I. třídy, jakož i v místech II. třídy 90%, v místech III. třídy 80% a v místech IV. třídy 70% z částek vyplývajících pro Prahu.

Částky připadající na místní přídavky upravují se vždy na nejbližší vyšší obnós dělitelný dvanácti, pokud nejsou touto číslicí dělitelný.

§ 3.

Starobní přídavky se zrušují.

§ 4.

Dozorkyně vězňů již ustanovené přeřaděny budou do téhož stupně platového podle tohoto nařízení, v němž nyní jsou, při čemž bude se postupovati stejně jako při přeřadování dozorců vězňů podle zákona ze dne 7. října 1919, č. 541 Sb. z. a n.